

GRUNDTVIGS MINDESTUER

Grundtvigs Mindestuer, der åbnedes i 1928, er ikke et egentligt museum. Deres formål er - som en detalje i den større helhed - at understrege N.F.S. Grundtvigs tilknytning til stedet.

Her levede Grundtvig sine ni først barndomsår, som han selv har skildret i digtet >>Udby Have<< og i mindediget >>Til min Moder, Cathrine Marie Bang<<.

Her lærte han af sin moder at læse under det uforglemmelige >>aftensæde om det vakre lille bord<<. Og det var her, at hans barnepige, den gamle værkbrudne Marlene fra Grumløse, sang Kingos salmer for drengen og vakte hans fortrolighed med det sjællandske folkesprog. Mindestuerne er indrettet i den såkaldte >>kapellanfløj<<, hvor den unge Grundtvig boede 1811-13.

Det var i disse lave stuer, at Grundtvig kæmpede sig frem til klarhed i tiden umiddelbart efter sit sammenbrud i vinteren 1810-11. Det var her, at Grundtvig udarbejdede sine lange prædikener til gudstjenesterne i Udby og Ørslev kirker. Her skrev han en række af sine ungdomsarbejder: >>Optrin af Norners og Asers Kamp<< (1811), den polemiske verdenshistorie >>Kort begreb af Verdens Krønike<< (1812), digtsamlingen >>Saga<< (1812) og forarbejderne til >>Roskilde Krønike<< (1814).

Nogle personlige digte skildrer hans egne svære sjælelige kampe i disse år, i første række den gribende klagesang >>Som tørstige Hjort monne skrige<< - en bearbejdelse af en Davidssalme.

Mindedigtet om Morten Luther: >>I Wittenberg i Saksenland<< (1812) hører også hjemme i dette vigtige afsnit af den unge Grundtvigs liv.